

[Ministeren for forureningsbekæmpelse.]

egentlig nyttevirkning ud fra et ernæringsmæssigt synspunkt, holdbarhedssynspunkt el.lign.

Også den stilling, man bør tage til f. eks. anvendelsen af fosfater til såkaldt pumpning af kødvarer, kan siges at være af almen og politisk natur, som det vil være naturligt at vente rejst også i folketingsudvalget.

Jeg medvirker meget gerne, hvis man ønsker en drøftelse af generel karakter i folketingsudvalget om disse principielle, politiske afvejningsspørgsmål.

Jeg er også enig med fru Tove Lindbo Larsen om, at positivlisten må være så enkel i sin opbygning som muligt. Opstillingen af en grundig og gennearbejdet positivliste, der effektivt skal kunne varetage både hensynet til at beskytte forbrugernes sundhed og de forskellige hensyn til erhvervslivets fremstilling af levnedsmidler, er imidlertid et meget stort og kompliceret arbejde. Jeg kan sige, at udkastet til positivlisten, som er blevet til i kontakt med erhvervslivet, i øjeblikket er ved at blive mangfoldiggjort, så jeg i løbet af kort tid kan orientere folketingsudvalget om det og igen kan udsende det til erhvervs- og forbrugerorganisationer til en fornyet høring. Jeg vil selvsagt være åben over for yderligere drøftelse af de forskellige spørgsmål og ønsker, som måtte blive rejst i forbindelse med positivlisten, der er meget omfattende og kan være meget kompliceret, og måske foreslå, at man til det videre udvalgsarbejde med positivlisten inviterer dr. Poulsen, som har været formand for den arbejdsgruppe, der har udarbejdet positivlisten.

I forbindelse med spørgsmålet om mærkning og deklaration var fru Tove Lindbo Larsen også inde på de oplysninger, der skal angives på levnedsmiddelpakninger, og efterlyste et krav om mærkning med prisen for den enkelte pakning og yderligere en enhedspris pr. kg eller pr. l af varen. Jeg har ikke ment, at et sådant krav bør stå i levnedsmiddelloven. Men der er for mig at se her tale om et generelt spørgsmål, som må løses i forbindelse med en almindelig forbrugerlovgivning, og jeg vil her minde om arbejdet i forbrugerkommissionen under handelsministeriet. Handelsministeren har meddelt mig, at kommissionens betænkning kan forventes at foreligge på et sådant tids-

punkt, at forslaget til ny forbrugerlovgivning vil kunne fremsættes i den kommende samling, og her mener jeg dette spørgsmål hører hjemme.

Til spørgsmålet vedrørende virksomhedernes interne kontrol kan jeg sige, at jeg, som det fremgår af bemærkningerne til §§ 56 og 57, er af den principielle opfattelse, at virksomhedernes egne kontrolforanstaltninger ikke kan erstatte den offentlige kontrol, et forhold, som fru Dagmar Andreasen også var inde på. Jeg er ganske enig med også fru Tove Lindbo Larsen i, at virksomhedernes interne kontrolforanstaltninger vil få betydning for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol, og vi er naturligvis interesseret i, at virksomhedernes egen kontrol udbygges mest muligt.

Jeg skal derefter gøre et par bemærkninger til hr. Lowzows indlæg. Vi behøver vel ikke på det efterhånden fremskredne tidspunkt af eftermiddagen at hæfte os så meget ved de mere drillende bemærkninger om en enkelt lov og en enkelt større lov. Jeg forstår, at hr. Lowzow ikke helt har gennemgået statsministerens skriftlige redegørelse, idet de fleste vel nok vil betegne miljøbeskyttelseslovforslaget, der fremkommer inden udgangen af denne måned, som forslag til en enkelt større lov. Jeg ved ikke, om hr. Lowzow anlægger en kvantitativ eller en kvalitativ betragtning, om han lægger vægten på, som det blev nævnt her, om der er 6 sider eller 10 sider, 24 paragraffer eller 71 paragraffer osv. Det kan ikke være afgørende for noget som helst. Men selv i kvantitativ henseende, hvis det er det kriterium, der er afgørende for hr. Lowzow, vil det ene store lovforslag kunne suppleres af et næsten lige så stort lovforslag, som i løbet af 3 uger kommer til behandling her i folketinget, håber jeg.

Derefter et andet spørgsmål af mere seriøs karakter, som er blevet trukket frem af en række af ordførerne, nemlig spørgsmålet om de mange bemyndigelser. Det er naturligvis en mere negativt værdiladet måde at fremstille problemet på, og der har selvfølgelig også været en hensigt med denne fremstilling. Må jeg sige, at et mere neutralt ord i henseende til værdiladninger havde været, at det var en „rammelovgivning“. Det må nødvendigvis være en rammelovgivning. Det er således, som en række af ordførerne